

ת"פ 23796/08 - מדינת ישראל נגד קיריל סולדטקיין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23796-08-14 מדינת ישראל נ' סולדטקיין

בפני כב' השופטת רונית بش
בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

קיריל סולדטקיין

הנאשם

ចור דין

מבוא א.

1. הנאשם הורשע בתיק זה, עפ"י הודהתו בעבודות כתוב האישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים (ראה במ/1), בעבירה של הפקרת אחורי פגעה, עבירה לפי סעיף 64א(ג) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), בעבירה של נהייה ללא רישון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, בעבירה של נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל - 1970 ובUberה של תאונת דרכים שתוצאותיה פגעה בגוף, עבירה לפי תקנה 144 (א)(1) ו- (א)(49) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. יובהר כי לא גובש בין הצדדים הסדר לעניין העונש.

2. לאחר מתן הכרעת הדיון ביום 14.12.23, נדחה המשך הדיון בפני לצורך הגשת תסקירות שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולטיעונים לעונש, כמו גם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות. בעת, לאחר שהוגשו התסקירות הנ"ל, חוו"ד הממונה על עבודות שירות וב"כ הצדדים העלו את טיעוניהם לעונש בפני, כל שנותר הינו - לגזר את דין של הנאשם.

ב. כתב האישום המתוקן

3. בעבודות כתוב האישום המתוקן נטען, כדלקמן: ביום 14.7.8, סמוך לשעה 20.30, נ Heg הנאשם ברכב פרט מסוג פיאט איביזה בשדרות הציונות מכיוון צפון מערב לכיוון דרום מזרח, והתקrab לצומת המצלב עם רחוב הנביים בקריית אתא (להלן: "הכיביש"). עם הנאשם ברכב

נסעו עוד שלושה נסעים, חברי של הנאשם. באותו עת נסע בכביש, מכיוון רחוב הנבאים לכיוון שדרות הציונות מ.ש. ליד 17.7.00 (להלן: "הנפגע") כשהוא רוכב על אופניים חשמליים והתקרב לצומת. ברחוב הציונות פנה הנפגע שמאלה, לטור נתיב נסיעת הנאשם. שהגיעו הנאשם עם רכבו כ- 10 מ' לפני קו הצומת פגע הנאשם עם פינה קדמית ימנית ודופן ימין של הרכב באופניים שהגיעו מימינו. הנפגע הועף מאופניו מימין לרכב, ונפל על הכביש מאחוריו הרכב (להלן: "התאונה"). מיד לאחר התאונה עצר הנאשם את רכבו, יצא עם חברי הרכב ניגש אל הנפגע, ניר עוטו, שאל אותו "מה קורה", זהה החל לצעוק מכאבם. אחראי דקה, לעיר, נכנס הנאשם לרכב, לבדוק, עזב את מקום התאונה בנסיעה, כשהדלת האחוריית ימנית של הרכב עדין פתוחה, תוך שהוא ימינה לרחוב הנבאים, לכיוון ביתו. הנאשם לא הושיט עזרה בנסיבות המקירה לנפגע, כמו גם לא התקשר לגופי ההצלה המוצעיים להזעיקם למקום התאונה, לא המתין ליד הנפגע עד להגעתם, או דאג למניעת נזק נוסף לנפגע ככל יכולתו. כמו כן, היזה הנאשם את רכבו ממוקם התאונה ולא דיווח למשטרת על קרות התאונה. משהגיעו, סמוך לביתו, החנה הנאשם את הרכב בין הרכבים האחרים בחניון האחורי של בית מס' 22, מול ביתו. לאחר מכן, הלך הנאשם לכיוון ביתו ובחזר בית מס' 15 השлик הנאשם את מפתחות הרכב לטור השיכים על מנת להסתיר את הרכב והמפתחות. כתוצאה מההתאונה נחבל הנפגע חבלות של ממש, נגרמו לו שבר של הסקולה השמאלית, קונטוזיות ריאתיות עדינות דו"צ, סימני חבלה טריים בראש, ומटומה תת עורית משמאלו, שפחו בברך ובקרסול ימין, וכן בלבול. הנפגע אושפץ וטופל בבית החולים רמב"ם בחיפה ושוחרר ביום 10.8.14 לبيתו תוך קיומו כתף שמאל עם מתלה.

.ג.

מטסיקר שירות המבחן

4. מטא-סקיר שירות המבחן (להלן: "הטא-סקיר"), שהוגש לתיק בית המשפט ביום 19.3.15, עולה כי הנאשם בן 20, ליד רוסיה, רוק, סיימ', לדבריו, 12 שנים ליום, מתגורר עם משפחתו בקרית אתא ועובד בחברת "גביען בע"מ". הנאשם תיאר עצמו בפני שירות המבחן כתלמיד בעל הישגים ממציעים, ללא בעיות משמעות. עם זאת, סיפר הנאשם, כי מגיל 15 החל לצורך סמיים קנבואידים.

5. עוד עולה מטא-סקיר שירות המבחן, כי נגד הנאשם נפתח תיק פלילי בגין אחיזת סמים לשימוש עצמי והוא הופנה, בהיותו בן 16, לשירות המבחן לנער, אך לא שיתף פעולה ולא הגיע למפגשים כנדרש ממנו. במקביל, הוגש נגד הנאשם כתב אישום המיחס לו עבירה של הייזק לרכוש במודע וניסיון גנבה. גורמי הטיפול בשירות המבחן לנער התרשםו אז, כי מדובר בנער מניפולטיבי שאינו מבין את חומרת מצבו, אינו לוקח אחריות למעשייו ונמצא בסיכון גבוה לביצוע עבירות נוספת. הנאשם של בפני שירות המבחן לנער כל צורך הטיפול בתחום השימוש בסמים. עם זאת, הוא הופנה לקבוצה טיפולית לנערים המשתמשים בסמים, אך לאחר שמסר בדיקת שtan שהעידה על שימוש בקאנביס, הפסיק להגיע למפגשים. שירות המבחן לנער התרשם באותה תקופה, כי אמו של הנאשם הייתה בהכחשה למצבו של בנה והתקשתה לשתף פעולה עם גורמי

הטיפול. לפיכך, לא בא שירות המבחן לנوع בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם.

6. מדברי הנאשם בפני שירות המבחן עולה כי, לאחר ניתוק הקשר עם שירות המבחן, פנה הנאשם מיוזמתו ליחידה לטיפול בהתמכרוויות במחלקת הנוער באזרז מגורי, בקריות אטה, מסר בדיקות שtan נקיות והשתלב בטיפול. ממידע שקיבל שירות המבחן מהיחידה לטיפול בהתמכרוויות בנוער, עולה כי בשנת 2011 היה הנאשם בטיפול במשך חודשים, אך לא המשיך בתוכנית ארוכת טווח, וכן כי בחודש פברואר השנה שוב פנה הנאשם מיוזמתו ליחידה להתמכרוויות במחלקת הנוער ובקיש את עזרתם כגורם מתווך אל מול לשכת הגיסס על רקע הסירוב לגישות לצבאות. גורמי הטיפול ביחס להתמכרוויות ציינו כי לצורך כך נערכו עם הנאשם מספר פגישות היכרות. מהתרשםות העובדת הסוציאלית עולה כי הנאשם בחור ורבאי, בעל כוחות ויכולות לחזור למסלול חיים נורטטיבי וכי לא עליה צורך בשילובו בטיפול בתחום השימוש בסמים, זאת עפ"י דיווחיו והשיות שנערכו עימיו. בשתי בדיקות שtan, שנtan לאחרונה ה被告, במסגרת שירות המבחן, לא נמצא שרידי סם כלשהם.

7. ביחס לתפקידו התעסוקתי, מסר הנאשם לשירות המבחן כי, מאז היומו כבן 16, הוא עובד באופן רציף בעבודות שונות. טרם מערכו בתיק הנדון, עבד הנאשם במשך שנה כמחסן בחנות מחסני "זול ספורט".

בשיחה, שקיים שירות המבחן עם מי שהיה מנהלו של הנאשם, נמסר כי הנאשם הפגין במהלך עבודתו אחראיות וביצע תפקידו באופן חיובי.

מאז חודש ינואר 2015, עבד הנאשם בחב' "גביעון בע"מ". במכון המלצה, שהוצע בפני שירות המבחן, נכתב כי הנאשם מוערך כעובד ממושמע וחוזק, אשר מבצע את עבודתו לשביועות רצונם של הממוניים עליו. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן שביעות רצון מעבודתו במסגרת זו והביע את חשו, כי במידה שיוטל עליו עונש של מאסר, גם אם בעבודות שירות, יאבד את מקום עבודתו, הנחוויה כחשובה ומשמעותית עבורו.

8. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן קשר תקין וחובי עם בני משפחתו וכן גדילה והתפתחות בסביבה משפחתית תומכת. בצד זאת, ממידע שעמד בפני שירות המבחן לנוער, עולה כי הוריו של הנאשם השקיעו במהלך השנים מאמצים רבים לביסוס מעמדה הכלכלי של המשפחה וכשהיה הנאשם בגיל ההתגברות התקשו להיות פנוים לצרכי הרגשיים ולהוות עבורו דמיונות מכוננות ומציאות גבולות ברורים.

שירות המבחן התרשם, כי בתקופה الأخيرة הוריו של הנאשם מודעים יותר לקשה ההתנגדות, מפקחים עליו בקפידה, ועשויים מאמצים על מנת לסייע לו לשפר את תפקידו.

9. שירות המבחן ציין, כי עברו הפלילי ובערו התעבורתי של הנאשם נקיים מהרשעות קודמות.

בהתיחסותו לעבירות בתיק זה, קיבל הנאשם בפני שירות המבחן אחריות למשעו והביע חרטה. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי, לאחר שנכשל בשני מבחני רישוי,חש מאוכזב ומתוסכל. הוא הרגיש בטחון ביכולותיו בתחום הנהיגה ולכן, על רקע זה, חוווה תחושות של תשכול, כאס וחוסר צדק בעקבות כישלונו במבחן הרישוי. בסערה רגשות החלטת הנאשם לקנות רכב מוביל לידע את הוריו. הנאשם סיפר, כי במועד ביצוע העבירות יצא יחד עם חבריו לנסעה קצרה באזרע מגוריו והתכוון להחזיר את הרכב לחניה. לאחר התאונה, לדבוריו, נבהל, ניגש לנפגע וניסה להבין מה מצבו. עוד לדבריו, בהמשך לכך, החלו להתקרב למקום אנשים רבים ומתרך תחושת לחץ וחוסר אונים עזב את המקום. עפ"י גרסת הנאשם, הוא זרק את מפתחות הרכב לשיחים בהיותו במצב של חרדה וקושי בקבלת החלטות, בשל הלחץ הרבה ששחש בגין התנהוגתו הבעייתית. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן תובנה לגבי התנהוגתו הבלתי אחריות והפוגעתית, לגבי השלכות מעשו כלפי הנער הנפגע. כמו כן התבונן הנאשם במעשו באופן ביקורתי, הביע כאס ואכזבה כלפי עצמו, וכן ביטא את רצונו לפצצת את הנפגע.

שירות המבחן התרשם, כי רגשותיו של הנאשם כנים וכי המעצר וההיליך המשפטי היו עבورو גורם בעל כוח הרתעה, עשוי להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

10. במסגרת הערצת הסיכון לעברינות והסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן מה הנאשם כבחור שגדל בתקופת גיל ההתבגרות ללא יד מכוונת ומציבת גבולות ברורים לתנהוגתו, במסגרת משפחתיות שבה ההורים לא היו פנוים, כאמור, לצרכיו הרגשיים בשל דאגתם לפרנסתה ולביטוס מעמדה הכלכלי של המשפחה.

עם זאת ובסיוע של הוריו, שהחלו לגלוות תובנה לצרכיו, הצליח הנאשם להיגמל משימוש במסים ונמנע מעורבותם בפלילים, עד למעורבותם בעבירה הנדונה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו נשא בקרבו ערכים אנטי סוציאליים וכי העבירה מבטאת דחפים ועיוותי חשיבה הקשורים לגלו הצעיר של הנאשם ולהיווטו מושפע מסביבתו החברתית. שירות המבחן העיריך כי התנהוגתו הבלתי אחריות והמתriseה מהוות החזנה של רגשות תשכול ופגיעה בדים עצמיים לאחר שהנ禀ם כשל בשני מבחני רישוי. שירות המבחן הוסיף והתרשם, כי במצבו לחץ הנאשם נוטה להגיב ולפעול באופן אימפרטיבי ומתקשה לווסת את רגשותיו.

11. שירות המבחן ציין כי כוונת הנאשם מקבלת תמיכתם ופיקוחם של הוריו וכי הוא נמצא בעיצומו של תהליכי ההתבגרות וניבוש זהות. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם מבטא יכולת לבדוק את התנהוגותו בביבורתיות ובאופן אוטנטי, וכן מגלה רצון ונוכחות לשינוי בדפוסי התנהוגתו הבעייתיים על מנת לניהל אורח חיים מותאם ולא מעורבות חוזרת בפלילים.

12. שירות המבחן התרשם, כי מצד ההתנהוגות הגנתית המרדנית והמתriseה, קיימת אצל הנאשם

היכולת להתרבען בקשהו הרגשיים והאימפרטיביים, בעקבותיהם הוא נוטה לדפוסי התנהגות המCSIלים אותו מעט לעת.

שירות המבחן העיריך כי הסיכוי להישנות עבירות דומות בעtid, ללא התערבות טיפולית, הוא ביןוני וציין כי הנאשם הביע את נוכנותו ורצונו להשתלב בהליך טיפול'י במסגרת שירות המבחן, שיסיעו לו בהקנית כלים להתמודדות בונה ואדפטיבית במצבו לחץ ומשבר.

13. לsicום, נכון כל האמור לעיל, מוביל להתעלם מחומרת העבירה ותוצאתיה, נכון גילו הצעיר, קבלת האחירות והבעת החרטה, היעדר הרשות קודמות בתחום הפלילי והתעבורי, תפוקודו התקין כiom בתחום התעסוקתי, הכרה בקשהו ההתנהגותים וכוננותו להשתלב בהליך טיפול'י שיקומי במסגרת שירות המבחן, ממליץ שירות המבחן בתסaurus להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם ומבקש כי בית המשפט יש考ל בחיוב במקרה זה את האפשרות הטיפולית - השיקומית, להטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של 18 חודשים.

שירות המבחן ציין בתסaurus כי, במהלך תקופה המבחן, השתלב הנאשם בהליך טיפול'י על מנת שיוכל להעמיק בהתבוננותו היזחי וההכרה של כשליו ההתנהגותים, זאת באמצעות רכישת כלים להתמודדות בונה במצבו לחץ, באופן העשי להפחית הסיכוי להישנות עבירות דומות בעtid.

בנוסף, כחלופה לעונש של מאסר בעבודות שירות, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית והרטעתית במסגרת צו של"צ עפ"י תכנית מפורטת בהיקף של 220 שעות, במהלך יעבדו הנאשם במסגרת "בית קסלר", בעבודות אחזקה ותחזקה.

14. בסיפא של התסaurus הביע שירות המבחן הערכה כי ענישה טיפולית, מוחשית ומרתיעה תפחית מרמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעtid ע"י הנאשם.

D. טיעוני המאשימה לעונש

15. ב"כ המאשימה הגיע בדיון בפניי ביום 26.3.15 את טיעוני המאשימה לעונש בכתב (ת/2) והוסיף וטען בעל-פה.

16. בטיעונו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך ציון כי בין העבירה החמורה ביותר של הפקרה לאחר פגעה קבועה המחוקק עונש מאסר מרבי של 14 שנים. ב"כ המאשימה ציין כי עסקינן בנאים שבחר לנוהג ברכב, ללא רישוין נהיגה, זאת לאחר שנכשל פעמיים ב מבחני הרישיון. עוד הוסיף וטען ב"כ המאשימה כי הנאשם רכש רכב, חרף האמור לעיל, נוהג ברכב וגרם לתאונת, במסגרת נפגע קטין כבן 14 שנסע על אופניים עמוד 5

חשיימיים. ב"כ המאשימה ביקש לראות בחומרה את עצם ידיעת הנאשם בדבר פציעת הקטין, שכן הנאשם יצא מהרכב והבחן בקטין נאנק וזעוק מכאבים, אולם חרב כר עזב את המקום והשליך את המפתחות לשיחים לצורך הסתרת מעשי.

17. ב"כ המאשימה ביקש לראות בעבירות שביצע הנאשם משום איורע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם וטען כי מדובר במסכת של עובדות המציאות ברף החמור. ב"כ המאשימה הגיע אסופת פסיקה להמחשת עמדתו העונשית וביקש, לפיכך, לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 24 חודשים מאסר בפועל לבין 48 חודשים מאסר בפועל, בציינו כי, בחלק מהמקרים באסופת הפסיקה ת/3, לא היו הנאשם אחראים לקרנות התאוננה, כי אם לביצוע עבירות ההפקרה בלבד.

18. ב"כ המאשימה ביקש שלא לאמץ את המלצתו של שירות המבחן שלא להשיט על הנאשם עונש של מאסר בפועל וטען בנקודה זו כי המלצת שירות הינה בגדר המלצה בלבד וכי על בית המשפט לבחון את מרבית השיקולים.

19. ב"כ המאשימה טען בת/2 כי במקרה דנן פגע הנאשם בזכותו לשימירה על שלמות גופו וכבודו של המתلون ובהמשך פגע באינטרס הציבורי ובשמירה על הסדר הקיים. ב"כ המאשימה ציין את חלקו המלא של הנאשם בביצוע העבירות, את הנזק שנגרם מביצועו ואת הנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם על ידי הנאשם לגופם וחיהם של עובי דרך.

20. ב"כ המאשימה הוסיף וטען, כי במקרה דנן יכול היה להסתiens באופן חמוץ יותר אלמלא קיבל הקטין שנפגע טיפול רפואי, כתוצאה מהתייחסות עובי או רוח אליו. עוד טען ב"כ המאשימה כי בחלק לא קטן מהמקרים הנזכרים בפסקה שהגish (ת/3), דובר באנשים נורמטיביים ובמחלצה של שירות המבחן להימנע ממאסר בפועל וחרב כר בcourt השית על אותם נאים עונשי מאסר לתקופות לא קצרות.

21. לסיכון, טען ב"כ המאשימה כי לא קיימת במקרה דנן עילה מצדיקה חריגה ממתחם העונש ההולם, אשר צוין על ידו, כאמור לעיל, וביקש להשיט על הנאשם מאסר בפועל במתחם העונש ההולם הנ"ל, זאת לצד עונש של מאסר על תנאי מרתייע לתקופה ממושכת, פסילה בפועל לשנים ממושכות, פסילה על תנאי ופיזיו לטות המתلون.

טייעוני ההגנה לעונש

22. בפתח טיעונו לעונש צוין הסגנור, כי הנאשם נעצר ביום 14.8.2014 ושוחרר ביום 23.9.2014 למעצר בית מלא. בנקודה זו הבHIR הסגנור, כי הנאשם שהוא במעצר בית מלא תקופה של יותר מ- 3 חודשים וכי מאז חודש ינואר 2015 ועד היום נמצא במעצר בית חלקי ויוצא מביתו לצרכי עבודה

בלבד.

.23. עוד עולה מטעוני הסגנור בפניי, כי הנאשם הודה במעשהיו עד מהלך חקירתו והבין את חומרת מעשיו. הסגנור הפנה לעובדות כתוב האישום המתוון מהן עולה, כי הנאשם עצר את רכבו לאחר הפגיעה בנפגע, ניגש אליו ולבסוף עזב את מקום התאונה בלבד ללא הנוסעים האחרים שהיו עימיו ברכב. באשר ליתר הנוסעים שהיו עם הנאשם ברכב בזמן התאונה, הדגיש הסגנור כי לא הוגש נגדם כתוב אישום כלל. הסגנור הגיע את הודעתו במשטרת של עד התביעה מספר 10, חברו של הנאשם, שנסע עמו ברכב בעת הרלוונטיות (נ/1) ממנו עולה כי, עד התביעה הנ"ל המתין במקומות התאונה עד שהגיע אמבולנס. הסגנור טען בנקודה זו, כי הנאשם ידע שטפלים בנפגע, וזאת העובדה שהבירו נשאר במקומות והמתין כאמור להגעת האמבולנס. עוד הוסיף וטען הסגנור, כי לא נגרם לנפגע נזק נוסף כתוצאה לכך שה הנאשם לא הושיט לו עזרה.

.24. הסגנור הפנה לאמור בתסaurus שירות המבחן בעניינו של הנאשם ממנו עולה, כי ביום האירוע היה הנאשם בחור צעיר, בן 19 בלבד שעברו הפלילי נקי. הסגנור ציין, כי מתסaurus שירות המבחן עולה, כי בעבר השתמש הנאשם בסמים, אך מיזומתו פנה לקבלת טיפול וכיום הוא נקי מסמים. הסגנור הוסיף וציין, כי הנאשם פנה לעזרת הגורמים המתאים בכך סייעו לו להתגיים לצבע. עוד ציין הסגנור, כי בתסaurus שירות המבחן תואר הנאשם כבחור וורבאי בעל כוחות יכולת לחזור למסלול חיים נורמטיביים. כמו כן טען כי, מהתשאför עולה שלאחרונה הוריו של הנאשם מודיעים יותר לקשייו ומפקחים עליו בקפידה ועשויים מאמצים לשיפור תפוקדו. הסגנור הדגיש, כי הנאשם קיבל אחריות מלאה לביצוע העבירה, הביע חרטה, כעס ואכזהה מעצמו וכן ביטה רצונו לפצות את המתלוון. בנקודה זו הפנה הסגנור לעמ' 3 לתסaurus ממנו עולה, כי רגשותיו של הנאשם כנים וכי המעצר וההיליך המשפטי היו עבورو גורם בעל כוח והרתקעה העשויה להפחית מהסיכוי להישנות עבירות דומות בעtid, מה גם שה הנאשם הביע רצון ונוכנות להשתלב בהיליך טיפול במסגרת השירות לטיפול במצבו לחץ ומשבר.

.25. הסגנור טען, כי טרם מעצרו עבד הנאשם במחסני "זול ספורט". ממכתב המudyד שהוגש (נ/2), עולה כי הנ"ל הביע נכונות לשלב את הנאשם בחזרה במקום העבודה, במסגרת מעצר הבית. ביום, עבד הנאשם בחברה בה עובד אביו, חברת ח.ר. גבעון בע"מ. הסגנור הגיע מכתב מעסיקו הנוכחי של הנאשם, ממנו עולה, כי הנאשם עבד לשבעות רצון הממוניים עליו, והוא ממושמע ובעל מוטיבציה לתרום למקום העבודה (נ/3). עוד טען הסגנור, כי נפגע העבירה אושפז למשך ימים בלבד, ולא נפגע באופן בלתי הפין.

.26. הסגנור הטיעם, כי יש בכוחה של תקופת המעצר והמאסר כדי להרתיע נאים מביצוע עבירות נוספות בעtid. הסגנור התייחס לפסיקה בסוגיות השיקום וטען, כי בתו המשפט נוהגים להתחשב ומאפשרים אפיק שיקומי, זאת בהינתן גילו הצעיר של נאים, בייחוד כאשר מדובר

במי שהורשע בדיון הראשונה בחיו. עוד טען הסגנור, כי שליחת הנאשם לריצוי עונש של מאסר בפועל תפגע קשות בעתידו ובאפשרות לשקמו. הסגנור שב וצין, כי כיום הוריו של הנאשם מפקחים עליו ומעורבים יותר בחיו, וכי הנאשם עצמו עבר שינוי דרמטי בחיו, וכי מיזומתו פנה לטיפול גמילה מסמים ונגםל. לפיכך, ביקש הסגנור כי, בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו בנסיבותיו החיריגות של המקרה דין ויעדיף את הפן השיקומי, בציינו כי לבית המשפט הסמכות לחרוג ממתחם הענישה במידה וקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות לעשות כן, כדוגמת הנسبות במרקחה שבפנינו.

.27. הסגנור התיחס לפסיקה שהוגשה ע"י ב"כ המאשימה (ת/3) וביקש שלא ללמידה ממנה גדרה שווה למרקחה שבפנינו. הסגנור טען, כי בפסקיקה הנ"ל נכללו מקרים בהם הנפגעים כמעט קיפדו את חייהם או נותרו משותקים, שלא כמו בנידון דין בו נגרם לנפגע שבר שהתחאה. הסגנור הגיע אסופת פסיקה מטעם ההגנה (נ/5) והציג ב.bn/5 את גזר הדין, שנitin על ידי כב' השופטת תמר שרון נתנהל בת"פ 45417-03-14 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' קורדי** (ניתן ביום 25.2.15), במסגרתו הושת עונש של 6 חודשים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות על מי שהורשע, מכוח הודהתו, בעבירה של הפקה לאחר פגעה, מכוח סעיף 64 א (ג) לפקודת התעבורה, וכן בעבירה חמומה של חבלה בכונה מחמירה, מכוח סעיפים 329 (א)(1) ו-(2) לחוק העונשין.

.28. לפיכך, עתר הסגנור להשיט על הנאשם עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, וכן הבהיר כי הנאשם נכון לעמוד בתנאי צו המבחן שהוטל עליו, וכי הסביר לו, כי במידה שלא יעמוד בתנאי צו המבחן או יבצע עבירה נוספת בתקופת המבחן והצוו יופקע, אז יהיה צפוי לגזירת דין חדש.

.29. הנאשם, בדבריו בפני, הבהיר כי הוא מוכן לבצע את צו המבחן באופן מלא, כי הוא הבין את הטעות שעשה, הינו כי ביצע עבירה חמומה ביותר. הנאשם ציין כי הוא מוכן לפצות את נפגע העבירה והבטיח שלא לבצע יותר עבירות דומות. הנאשם הטיעים כי כיום משפטו עוזרת לו ושב והביע צער על מעשיו.

.30. אמרו של הנאשם ספירה בפני בית המשפט על הבושה שנגרמה למשפחה של הנאשם כתוצאה ממשיעו. אמרו של הנאשם הדגישה את היות הנאשם אר בן 20 שנה, וביקשה לעזור לו להשתקם, שכן כל עתידו לפניו.

דין ומסקנות

.31. תיקון מס' 113 מתווה מאז כניסה לתוקף ביום 10.7.12 את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזר דין של הנאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, עיקרון ההלימה,

לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, למעשה, את עיקרונו הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 12, 18/4/2012, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהם"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצעו הנאשם, בהתאם לעיקרונו המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב בהםמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהoga ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

.32. הנאשם בביצוע העבירות בהן הורשע פגע בזכותו של המתלוון - הקטין לשימורה על שלמות גופו וכבודו, ובמה ש犯 העונש גם באינטרס הציבור לשימירה על הסדר החברתי, כפי שטען ב"כ המשימה בנקודה זו בת/2, ובצדק. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה הפקרת הוא "החויה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לטייע לנפגע, לדאוג לשלוומו ולהציל את חייו (ראה ע"פ 5867/09 קרייאשווילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) פיסקה 10 לפסק הדין (2010)).

הערך הנ"ל קיבל ביטוי בדיון בעבירות הפקרת בעבורו והפך מחויה מוסרית לחובה משפטית. כמו כן, נועדה עבירות הפקרת כדי לסייע לרשויות האכיפה באיתור האחראים לתאונת הדרכים (ראה ע"פ 1789/14 נחמיה נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) ניתן ביום 22.10.14).

.33. להמחשת חומרת העבירה של הפקרת אחורי פגיעה יובאו דבריו הבאים של בית המשפט העליון בرع"פ 3626/01 ויצמן נ' מדינת ישראל (פ"ד"י נו (3) 228, 187 (2002)):

"העבירה של הפקרת אחורי פגיעה - כבר אמרנו זאת- עבירה קשה ומכוורת היא. כולנו ידענו מה נזק יכול שייגרם לאדם בתאונות מכניות... מעשהו של הנוגג הבורח פוגע בשורשי הסולידריות החברתית והאישית, המינימאלית לקיומה של חברה תקינה. ברicha של נהג מן המקומם היא מעשה אנטית-חברתי ואנטי-מוסרי מובהק, וראוי כי הוא "ענש בכל חומרת הדין".

עוד יובאו בעניינו הדברים הבאים שנאמרו בבע"פ 7878/12 מדינת ישראל נ' מרדיי ארגוב (פורסם בנבו, 21.05.2013):

"בתי המשפט הדגישו ושבו והדגישו פעמים רבות את חומרתה של עבירת הפקרת לאחר פגיעה ואת הצורך לגזור ב涅ה עונש הולם ומרתייע (ראו למשל ע"פ 8349/12 גראב נ' מדינת ישראל, פס' 4 [פורסם בנבו] (13.3.2013) (להלן: פרשת גראב); ע"פ 10/2011 2247 ימינוי נ' מדינת ישראל, פס' 69, 69, 77-76 [פורסם בנבו] (12.1.2011) (להלן: פרשת ימינוי); ע"פ 5000/08 סומך נ' מדינת ישראל, פס' 10-12 [פורסם בנבו] (22.3.2009)). כך בפסקין הדין שקדמו לחוק לתקן פקודת התעבורה (מס' 101),

התשע"ב-2011, וכן על אחת כמה וכמה לאחר תיקון זה שהחמיר באופן ממשי את הענישה על הפקה לאחר פגיעה, בפרט באותם המקרים שבהם נגרמה חבלה חמורה לאדם (מתשע' שנות מאסר לארבע עשרה שנות מאסר - סעיף 64א(ג) לפקודת התעבורה").

.34. ומהתם להכא: כך גם במקרה דין יש לראות בחומרה את עבירות הפקה בה הורשע הנאשם, הצד העבירות הנלוות (נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא בטוח ותאונת דרכים שתוצאה שלה פגיעה בוגוף). לא בכדי קבע החוקק בגין עבירות הפקה שבפניו עונש מירבי של 14 שנות מאסר, אשר יש בו כדי להביע את עדמותו המוחמירה של החוקק באשר לעבירות הפקה אחרי פגעה, אשר תוצאה חבלה חמורה או מוות.

.35. במסגרת בוחינת הנסיבות הקשורות בbrities העבירות, כאמור בסעיף 40 ט לחוק העונשין אציג, לחובת הנאשם, כי הנאשם, עת שנגה ללא רישיון נהיגה, לאחר שנכשל פעמיים ב מבחני הרישוי, גרם לתאונת דרכים, במסגרתה נפגע קטין בן 14 אשר נסע על אופניים חשמליים, ולאחר מכן לא הושיט הנאשם עזרה לנפגע, לא התקשר לגופו ההצלה המקצועים להצעיקם למקום התאונה ולא דאג להמתן ליד הנפגע עד להגעת גופי ההצלה. יתרה מכך, הנאשם חזז את רכבו ממוקם התאונה, לא דיווח למשטרת על קרות התאונה ואף השלים לשיחים את מפתחות הרכב בו נהג כאמור ללא רישיון, לצורך הסתרתם. עם זאת, מנגד, יש ליתן את הדעת, לטובהו של הנאשם לכך שהאחרון הגיע אל הקטין הנפגע ורק לאחר מכן עזב את מקום התאונה בנסיעתו, וכן לכך שחברו של הנאשם, אשר נסע ברכב עם הנאשם, הגיעו למקום התאונה עד להגעת האmbulans, כפי שעולה מטייעוני הסניגור. בנסיבות זו וציוין, כי מטייעוני הסניגור עולה שהה冤ם ידע בדבר המתנת חברו במקום עד להגעת האmbulans.

.36. במסגרת בוחינת הנסיבות הקשורות בbusters העבירות אוסיף ואציג, כי כתוצאה מביצוע עבירות שענין נהיגת הנאשם ללא רישיון נהיגה וגרם תאונות הדרכים שתוצאה שלה פגעה בגוף, נגרמו לקטין נזקים גופניים, כפי שעולה מדובר מדו"ח סיכום האשפוז 1/1. ודוקן, הקטין אושפז יומיים בבית החולים רמב"ם ואובחנו בגופו חבלות, לרבות שבר בגופו. עם זאת, יוטעם בנסיבות זו, כי נכון העובדה שהזעקה עזרה לטיפול בנפגע העבירה ואף חברו של הנאשם המתין עד לבוא האmbulans, הרי שלא הוחמר נזקו הגוף של הקטין כתוצאה מהפקתו על ידי הנאשם. בנסיבות זו אוסיף, לחומרה, כי יכול היה להיגרם נזק פוטנציאלי חמור יותר בנסיבות המקרה שבפניו כתוצאה מנהיגת הנאשם ללא רישיון נהיגה, זאת בדרך של פגעה בגופם או בחיהם של המשתמשים בדרך.

.37. להלן פסיקה הממחישה את מדיניות הענישה בעבירות שעניינה הפקה אחרי פגעה:

בע"פ 4864/14 **ענាស נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 8.3.15) דובר במערער שהורשע, על

פי הودאותו בעבירות שעיקרן הפקה לאחר פגעה, לפי סעיף 64 א (ג) לפקודת התעבורה, אם כי במקירה הנ"ל (להלן: "ענין ענאי") הסטיימה התאונה במותו של הנפגע. ענין ענאי נדחה ערעורו של המערער על גזר הדין, לאור הושת על המערער עונש של 28 חודשים מאסר לrixon. בפועל, מצד עונשים נלוים. עוד אוסיף, כי בענין ענאי לא היה אחראי המערער לקרות התאונה. בית המשפט העליון, ברוב דעתו, דחה בענין ענאי את הערעור ולא התערב בקביעת בית המשפט המחויז, לפיה מתחם העונש ההולם בנסיבות המקירה הנ"ל נע בין עונש של 24 עד 48 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 3304/14 **פראן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.10.14), דובר בנהג - מערער שהורשע בהפקרת שני הולci רجل שנפגעו קשה לאחר התאונה, זאת מצד הרשעה בהנאה בנסיבות מופרזת, כאשר דעת הרוב של בית המשפט העליון הייתה כי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בטוח שבין 10 עד 30 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 3754/14 **גורמצנו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.14) נקבע על ידי בית המשפט העליון, ביחס למקרה שדובר בו בנהג, אשר הורשע בהפקרת הולך רجل שנפגע קשה, כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 12 חודשים מאסר בפועל ל-40 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ [מחוזי תל-אביב] 14-01-17778-2014 **מדינת ישראל נ' שאבי** (פורסם בנבו, ניתן ביום 23.3.15) הושת על נאשם שהורשע, על פי הודאותו, בביצוע העבירה שבפניו שענינה הפקרת מי שנגנחה לו חבלה חמורה, מצד עבירות תעבורה נלוות, לרבות נהיגה בשכרות, עונש של 24 חודשים מאסר בפועל. במקירה הנ"ל נקבע עונש הולם בטוח שבין 18 ל-40 חודשים מאסר בפועל.

לאחר שבחןתי את הערכים החברתיים שנפגעו בעניינו, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגיעתי לכל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בידון דין נع בין עונש של 15 חודשים מאסר בפועל לבין עונש של 40 חודשים מאסר בפועל.

עם זאת, לדידי, יש מקום בתיק זה לחרוג ממתחם העונש ההולם, זאת בהתאם על עקרון השיקום העולה מסעיף 40 ד (א) לחוק העונשין. בכךודה זו אוסיף כי על בית המשפט ליתן את הדעת במקירה שבפניו לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות. ודוקן, בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בן 19 וחצי, ולפיכך ניתן להגדירו כ-"בגיר צעיר". בכךודה זו יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 12/7781 **פלוני נ' מדינת ישראל**:

"**בית משפט זה קבע פעמיים רבות כי בקביעת עונשם של 'בגירים צעירים', וזאת מכוח אותו טענות שמללה באת כוח המערער, יש להעניק משקל נכבד לפוטנציאלי השיקומי כעולה מתחזיר המבחן... מבלי לקבוע יתרות, נראה כי בקבוצה זו יש לייחס משקל גבוה יותר (בדומה לקטינים) כאשר ניתנת המלצה של שירות המבחן לשלב את הנאשם במסגרת שיקומית, בשל**

קרבה לגיל הקטינות..."] (פורסם בנבו] פסקאות 58-26 לפסק הדין (25.6.2013)).

כן נקבע בע"פ 2357/23 איתמר רוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.10.2013):

"על פי מחקרים אין גיל 18 נקודת מפנה מוחלטة בתבגרות, וכן כי השפעת מאסר בפועל על בניינים צעירים הרבה יותר, ושיקולי השיקום מובהקים יותר מאשר לגבי "בניים רגילים", אף במקרים המשווה; כך במיוחד כמשמעותו במאסר ראשון. .. חשוב להבהיר כי אין בקביעתו זו כדי לקבוע כי בଘירת עונשם של קבוצה זו, יש לשקל שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקביעו את עונשו של 'בוגר צער' ליחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקל בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכל כעולה מתחזיר המבחן שיוגש לפניו בטרם גירת העונש".

40. ומן הכלל אל הפרט: עברו של הנאשם, שהינו כאמור "בוגר צער", נקי ללא רבב והתקיר בעניינו של הנאשם מלמד אלפי עדים בדבר החשיבות בישום הפן השיקומי במקרה זה, ובהעדפותו על הפן התגמולי - העוני, דבר המצדיק חריגה לפחות ממתחם העונש הולם. ודוק, מהתקיר עולה, כאמור, כי הנאשם קיבל אחראיות לביצוע העבירות, הביע חריטה, הכיר בקשהיו ההתנהגותיים ואף מתפרק באופן תקין היום בתחום התעסוקתי. הנאשם הביע בפני שירות המבחן נכונות להשתלב בהליך טיפול - שיקומי, ואף חידל להשתמש בסמים (בדיקות שני שנערכו לנאם הтельו "נקודות מסמים"). לפיכך, בא שירות המבחן בהמלצתה להshitut על הנאשם, צו מבחן, בצד צו של"צ. בנסיבות זו יוטעם, כי לדידי מן הראי להshitut על הנאשם מאסר בפועל, זאת נוכח חומרת העבירה. ברם, אין מקום בנסיבות העוני המיחזדות שבפניו, כמתואר לעיל, להshitut על הנאשם מאסר לאחרוי סורג ובריח, שכן יהא בכך כדי לפגוע בהליך שיקומו של הנאשם. אף אינטרס הציבור לא יצא נשכר אם ישוב הנאשם, חילילה, לסورو או אם ישתלב בمعال הפשעה, במסגרת כותלי בית הסוהר. מנגד, שיקומו של הנאשם, הנתרמן היום גם על ידי בני משפחתו, ישרת לא רק את האינטרס הצר של הנאשם, כי אם את אינטרס הציבור כולו. בנסיבות זו בחרתי להביא את הדברים הבאים, כפי שנקבעו בע"פ 779/15 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 12.4.15):

"סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מתחווה את המטרת להתחשבות בשיקום בעונישה. לפי סעיף-קטן (א) כאשר הנאשם השתקם או יש סיכוי ממש שישתקם רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש הולם. בנוסף לכך, לפי סעיף-קטן (ב) התחשבות בשיקום השיקומי תיעשה ביחס לעבירות בעלות חומרה יתרה רק "בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן". לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוררות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש הולם". תחשותנו היא שמלים אלה של החוק נכתבו כشمקרה כמו זה של המערער עומדת נגד עינוי של החוקן. תהליך השיקום של המערער תואר כיצא דופן, לא פחות מכך. לאחר מהלך חיים מורכב וקשה, שבו לא הצליח להתרום מעיל לקשי חיו - הוא אחוז בהזדמנויות שניתנה לו ולא הרפה. המערער הוא אדם צער הנמצא בראשית חייו. שיקומו ייטיב לא רק אותו, אלא עם החברה כולה. בנסיבות אלה, אנו סבורים שיש בתהליך שuber המערער כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש הולם בנסיבות העוני ולתת בכורה לשיקומי השיקום ..."

41. לפיך, ובהינתן הودאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעבודות כתוב האישום המתוקן, מן הרואין, לדידי, לחזור לccoliו ממתחם העונש ההולם בשל שיקולו שיקום ולהשתע על הנאשם, בנסיבותיו המיעילות של המקירה שבפנינו, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, זאת בדרך של עבודות שירות, ובצד צו מבנן ועונשים נלוויים של מאסר על תנאי, פיצוי כספי למתלוון (נפגע העבירה) ופסילת הנאשם מלקלבל או מלאחזיק רישיון נהיגה.

. 7. אחרית דבר

42. סיכומו של דבר, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אשר ירצחה על ידי הנאשם בדרך של עבודות שירות, כאמור בחווית דעת הממונה על עבודות שירות, היינו בבית הקיש "ר��פות" בקריות אתה, החל מיום 21.9.15 בשעה 08:00, שאז יתיצב הנאשם ביחידת עבודות שירות, ברוח הציוןות 14 בטבריה. הנאשם מזוהה בזה, לבקשת הממונה על עבודות שירות, כי במהלך ריצוי עבודות השירות יהיה נתון למעקב של בדיקות שתן וכי סירוב לבצע בדיקות שתן או תוצאה בדיקת שתן עם ממצאים חיוביים, יהו עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות, ולריצוי העונש במאסר בפועל. עוד מזוהר הנאשם, כי נאסר עליו לשנות אלכוהול במהלך עבודות השירות או הגיעו למקום עבודות השירות, וכי התנהגות מסווג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר בפועל. כן מזוהר הנאשם, כי תנאי ההעסקה במסגרת עבודות השירות הינם תנאים קפדיים וכל חריגה מהם עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בפועל.

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים לפחות 3 שנים וה坦אי הוא כי לא יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 64 א (ב), או סעיף 64 א (ג) לפקודת התעבורה וירושע בגין אחת מהן.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים לפחות 3 שנים וה坦אי הוא כי לא יעבור הנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודה הנ"ל וירושע בגין אחת מהן.

הנני מורה על פסילת הנאשם מלקלבל או מלאחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים. נוכח העובדה שאין בידי הנאשם רישיון נהיגה, פטור הנאשם מהפקדת רישיון הנהיגה בנסיבות בית המשפט.

הנני מורה לנימוק לפצות את נפגע העבירה (הקטין מ.ש. בנסיבות הוריו) פיצוי כספי בסכום של 20,000 ₪ אשר יופקד על ידי הנאשם עבור נפגע העבירה בקופה בית המשפט עד ליום 15.9.15. על המאשימה להציג תוך 7 ימים הודעה בכתב במקרים בית המשפט בדבר פרטי הוריו של הקטין, לצורך העברת סכום הפיצוי לידיים עבורי. כמו כן תמציא המאשימה העתק מגזר הדין להורי הקטין הנ"ל.

הריני להורות בדבר הטלת צו מבחן על הנאשם, כמפורט בתקנון שירות המבחן, זאת לתקופה של 18 חודשים, אשר במהלך תקופה זו ישולב הנאשם בהליך טיפול במסגרת שירות המבחן. הנאשם מזוהה בזהה כמי שהלא יעמוד בתנאי צו המבחן או יבצע עבירה נוספת בתחום המבחן והצוו יופקע, אזי יהיה צפוי לגזרת דין חדש בהתאם.

המציאות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממןנה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום בתאריך 4 ביוני 2015